

[Finansministeren.]

diskonto, en lavere rente — skal jeg sige, at det tror jeg ikke der er uenighed om inden for noget parti her i salen. Så tilføjede det ærede medlem en bemærkning om, hvad man ville have sagt fra regeringens side, hvis det havde været venstre og de konservative, sådan forstod jeg det i hvert fald, der havde forhøjet diskontoen og ikke var villige til at sætte den ned så omgående, som jeg forstod det ærede medlem ønskede vi skulle gøre det.

Dertil skal jeg svare, at for mit vedkommende kan der ikke være tvivl om, at en så høj rente som den, vi har for øjeblikket, virker uheldigt, i hvert fald begrænsende både på investeringer og også for produktionsudvidelser. Og det vil også være bedst, om andre midler end netop diskontoforhøjelser kunne tages i anvendelse. Så vil jeg også gerne tilføje, at det er i tider, hvor man ikke er oppe på fuld beskæftigelse, at den høje rente er mest generende. Den diskontoforhøjelse, vi har haft i sommer og her i efteråret, har ikke haft nogen mærkbar virkning i retning af at bremse aktiviteten. For øvrigt er diskontoforhøjelsen også blevet modvirket af den øgede efterspørgsel, af forbrugspresset, om man vil. Derfor har jeg også den opfattelse, at de finanspolitiske midler i hvert fald er bedre end de pengepolitiske midler.

Jeg har ikke afgivet noget løfte om eller stillet i udsigt, at de her foreslåede afgifter vil medføre en øjeblikkelig rentesænkning, men jeg vil dog gerne understrege, at jeg stadig væk har den opfattelse, at i samme grad som vi styrker statsfinanserne, vil der være en tilsvarende begrundelse for og en hurtigere udsigt til, at man kan lempe på renten fremover.

Må jeg så lige fremsætte et par bemærkninger om den tredje ting, der har været bragt frem i denne debat, nemlig hensynet til vor valuta. Jeg er klar over, at vi naturligvis i vor økonomiske politik må tage vidtgående hensyn til vor valutasituation, men jeg vil også gerne understrege, at vi er så gunstigt stillet, at vi ikke nu behøver at se bort også fra hensynet til produktion og beskæftigelse blot for det ene at sikre valutaen. Vi har før været i valutavanskeligheder af et omfang, hvor man næsten udelukkende måtte se på hensynet til va-

lutaen, selv om det gik ud over både produktion og beskæftigelse. Den nedgang i vor valutabeholdning, der har været gennem det sidste år, har efter min mening ikke været katastrofal, og der er vel også et og andet, der tyder på, at vi ikke skal regne med en fortsat større nedgang. Nu er jeg ikke nationaløkonom, og jeg vil nødig give mig af med at spå ret meget på de områder, også fordi erfaringerne, når nationaløkonomer har spået, ikke altid er for gode; man er ikke altid sikker på, at deres spådomme kan holde. Men i hvert fald er der et og andet, der tyder på — det er nationaløkonomerne også selv enige om — at man ikke står i umiddelbar fare for en større nedgang i vor valutabeholdning. Kunne vi nu nøjes med i tide at foretage så forholdsvis beskedne indgreb som dem, der her er foreslået, ville det efter min mening være en betydelig fordel både for produktion og beskæftigelse.

Dernæst har jeg nogle enkelte bemærkninger til de spørgsmål, der specielt er fremsat her i eftermiddag. Jeg tror, at det var både det ærede medlem hr. Weikop og det ærede medlem hr. Aage Fogh, der rejste det problem i forbindelse med afgiftslovene for vin og spiritus, om man ikke kunne gå over til afgifter efter enheder i stedet for de hektoliterafgifter, man har. Nu er jeg ikke helt klar over, om det er udelukkende afgifter af enheder på restauranter, man tænker på, det er det vel antagelig, og så vil jeg gerne sige, at på det område har vi foretaget visse undersøgelser. Det har nærmest ført til for mit vedkommende, at jeg ikke rigtig tror på, at man er i stand til at lave en rimelig ordning gennem afgifter på disse enheder. Forskellige tekniske forhold vil spille ind, og der vil også blive forskellig virkning i restauranterne under hensyn til, om det er steder, hvor man sælger øl forholdsvis billigt, eller det er steder, hvor man sælger det til større priser, idet man jo i dag ved, at afgifterne svinger efter priserne, og det vil de ikke kunne gøre med en afgift på enheder. Men jeg skal være villig til at se nærmere på spørgsmålet i udvalget og også komme med de oplysninger, som vi er i stand til at give.

Jeg tror dernæst, det var det ærede medlem hr. Aage Fogh, der rejste problemet om ændringen af afgifterne for det lyse øl.